

[Arnth Jensen.]

linjerne og skal kun gøre et Par Bemærkninger til Ministeren i den Anledning.

Naar Ministeren mener, at der er en saadan Grokraft og Bærekraft i de Forslag og Tanker, han er kommet med, saa Sejren er vis, saa forstaar jeg ikke, at Ministeren ikke hellere vil gaa den Vej, jeg har peget paa, nemlig Frivillighedens Vej med Hensyn til det 8de Skoleaar og de Reformere, som kan gennemføres i fuld Samklang med Skolekredsene, Forældre og Børn, inden for den bestaaende Lovgivnings Ramme.

Den højtærede Minister talte om de smaa og de store Aander, som kunde efterplapres o. s. v. Jeg er enig med Ministeren i, at mange Gange bliver store Mænds Ord efterplapret, og det sker vist ogsaa mange Gange, at store Mænds Tanker bliver udlagt netop for at kunne benyttes i Øjeblikket, maaske af Folk, som ikke har meget med disse Mænd at gøre. Vi har nu lige her fra Talerstolen hørt en Mand tyde Grundtvigs Tanker, uagtet jeg tror, der ikke er megen Lighed mellem ham og Grundtvig i Tankegang; jeg siger, at jeg tror det, jeg tør ikke paastaa det. Men naar den højtærede Minister nu ogsaa her taler om, at Grundtvig holdt paa Ungdomsskolen, saa ser vi straks, hvorledes det kan misforstaaes.

Det er jo rigtigt, Hr. Minister, men som Ministeren ogsaa ganske rigtigt citerede, Grundtvig tænkte paa Ungdomsskolen fra det 16de til det 20de Aar, og Ministeren ved ogsaa, at den Ungdomsskole, Grundtvig tænkte paa, aldeles ikke var en Ungdomsskole som den, Ministeren her tænker paa; det var en Ungdomsskole, hvortil man frit kunde sende sine Børn, eller som Ungdommen selv frit kunde søge hen til, og ikke fordi en Kommunalbestyrelse eller et Ministerium havde paabudt det.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen mente, at der ikke laa noget obligatorisk i, at Kommunalbestyrelsen traf Bestemmelsen, og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen nævnte ogsaa, at han mente, at Efterskolerne kom ikke med. Jo, den højtærede Minister har sørget for, at det ikke lader sig gøre, at et Par Forældre sender deres 14—15-aarige Barn paa en Efterskole; det kan man ikke. (A. M. Hansen: Kan man ikke?). Nej, hvis det er vedtaget, at der skal være Undervisningspligt til det 15de Aar i Kommunen, kan man ikke uden videre tage Barnet ud og sende det paa en Efterskole. (A. M. Hansen: Hvor staar det?). Det staar i § 8, ærede Medlem, hvor der staar, at man ikke, efter at Barnet er

fyldt 13 Aar, kan udskrive det af Skolen. Jeg er ikke rigtig sikker paa, om denne Paragraf overhovedet stemmer med Grundloven; ganske vist ved jeg nok, at der er en Lov, vistnok vedtaget i 1916, som gaar ud paa det samme; men det er tvivlsomt, om den kan bestaa over for Grundlovens § 83, hvad vi jo senere kan drøfte.

Jeg har ikke noget imod Forbedringer eller Reformere, aldeles ikke, men jeg har krævet, at de skal ske paa Frivillighedens Grund. Jeg er ogsaa enig med Ministeren i, at der kan gøres et godt Arbejde i det 14de og 15de Aar; jeg ved meget godt, at hvis Skolen magter det og hvis Eleverne ønsker det, saa kan det gøres. Men det er netop det store Spørgsmaal; det var det, jeg sagde, at selv om Kommunalbestyrelsen vedtager at udvide Undervisningen til det 15de Aar, er det ingenlunde givet, at den Lærer, der sidder i Skolen og skal give denne Undervisning, overhovedet magter det, og saa ved De jo godt, Hr. Minister — lad os her igen bruge en af de store Aander —, at saa gaar det, som Ibsen har sagt, at „hvor Personligheden mangler, der er hele Herligheden kun en Benrads tørre Rangler.“ Saaledes vil det gaa, Hr. Minister; Børnene vil kede sig, og saa kommer Skoletrætheden, som ikke afhjælpes.

Ministeren talte noget om Hjerte og Forstand og sagde i en Bemærkning til mig, at jeg skulde ikke tale for meget om Hjertelaget ude i de Kredse, som jeg kom fra, eller i hvert Fald, som jeg repræsenterede. (Undervisningsministeren [Borghjerg]: Som De færdedes iblandt). Skal vi ikke tale lidt sagte om det. Ellers vil jeg bede den højtærede Minister om at læse Udtalelser fra Ministerens Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, eller fra den højtærede Statsminister, som viser, hvordan Hjertelaget har været i den Side af Salen over for de Folk, som muligvis er i størst økonomisk Trang i Øjeblikket. Det vil jeg bede Ministeren tænke paa.

Vesterager: Det er let nok for den højtærede Undervisningsminister, som har uindskrænket Taletid og kan tage Ordet, saa tit det skal være; det er let nok for ham at øse saa mange Spørgsmaal ud over mig, at det med den brutale Forretningsorden, vi har, er umuligt for mig at besvare dem. (Undervisningsministeren [Borghjerg]: Jeg har ikke uindskrænket Taletid). Jo, den Taletid, der er for Ministeren og for undertegnede, er saa forskellig, at Kampen er ganske ulige; men hvis vi kan mødes paa lige Fod, skal jeg gerne tage Spørgsmaalene